

Pestprotocol

2019

Pestprotocol

Kinderen of volwassenen die de regels en afspraken niet toepassen, krijgen altijd de kans om gedrag bij te stellen of te veranderen. Een respectvolle manier van elkaar feedback geven, heeft tot resultaat dat we steeds beter op elkaar ingespeeld raken en elkaar steeds beter gaan begrijpen.

Er zijn wel grenzen aan de nieuwe kansen die mensen krijgen. Als het gaat om pestgedrag zijn we niet tolerant. Wij zeggen NEE tegen pesten! Daarom hanteren we een pestprotocol.

Pesten is een wezenlijk en groot probleem, maar het is belangrijk om onderscheid te maken tussen pesten en plagen.

Plagen is vaak een incidenteel, onbezonnen en spontaan negatief gedrag, waarbij humor een rol kan spelen. Het herhaaldelijk en langdurig karakter ontbreekt hierbij. Het plagen speelt zich af tussen twee kinderen of groepen die min of meer gelijk zijn. *Pesten* wordt gekarakteriseerd door het feit dat er sprake is van herhaaldelijke negatieve acties naar één persoon die meestal ook niet gelijk is aan de pester of de pesters. Wat het slachtoffer ook doet, het is nooit goed. Op de achtergrond is vaak een zwijgende groep kinderen erbij betrokken. Zij vormen het publiek van de pester, waar hij zijn succes aan af meet.

Belangrijke voorwaarden:

Het is belangrijk dat pesten door alle betrokken partijen als een probleem wordt gezien. Zowel door de pesters als de gepeste en de zwijgende groep. Maar ook door het team, individuele leerkrachten, de overblijfmoeders, de hulpouders in de school en de ouders/verzorgers, stagiaires enz enz.

Het goede voorbeeld van de leerkrachten en alle andere volwassenen die bij ons op school met de kinderen werken, is van groot belang. Er zal minder gepest worden in een klimaat waar duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies worden uitgesproken en niet uitgeknoet of waar een volwassene geen misbruik maakt van zijn macht.

Signalen van pesterijen:

- Altijd een bijnaam, nooit bij de eigen naam noemen.
- herhaaldelijk zogenaamd leuke opmerkingen maken over een klasgenoot in de groep
- Een klasgenoot voortdurend ergens de schuld van geven
- briefjes doorgeven
- opmerkingen maken over kleding of andere uiterlijke dingen
- eventuele vrienden van de gepeste ook gaan buiten sluiten
- buiten sluiten
- buiten school opwachten, slaan of schoppen
- op weg naar huis achterna rijden

- bezittingen afpakken en/of kapot maken
- schelden of schreeuwen tegen het slachtoffer

Hoe om te gaan met pesten:

Aan het begin van het schooljaar worden de regels en afspraken rond het pestprotocol met de kinderen besproken. Dit gebeurt voorafgaand aan het schoolkamp. In elke groep wordt aandacht gegeven aan nieuwe regels en omgangsvormen in de groep, maar dus ook aan ons beleid ten opzichte van een veilige school en NIET-PESTEN. Alle kinderen en de leerkracht(en) van de groep ondertekenen het document “onze groepsregels en afspraken” waarin ook het pestbeleid en het pestprotocol benoemd zijn. Dit is een belangrijke start van elk schooljaar in een nieuwe groep.

De aanpak van pestgedrag bestaat uit twee verschillende acties. Allereerst acties die erop gericht zijn pesten te voorkomen. Mocht er toch sprake zijn ver herhaald pestgedrag naar één persoon dan volgen er consequenties die ook weer in stappen verdeeld zijn.

Actie 1: Het voorkomen van pestgedrag:

Op schoolniveau en klassenniveau worden er verschillende activiteiten ondernomen om kinderen sociale gedragsregels te bieden; kennis te laten nemen van verschillen tussen mensen en die verschillen te respecteren en wordt kinderen actief geleerd verantwoordelijkheid op zich te nemen voor hun omgeving.

In dat kader leren kinderen dat inschakelen van een leerkracht bij pesten niet gezien moet worden als klikken, maar valt onder de medeverantwoordelijkheid van een kind voor het welbevinden van mensen uit zijn omgeving.

Actie 2: Wat doen we om pesten aan te pakken

Het moet voor kinderen duidelijk zijn dat er een stappenplan ligt in geval van pesten dat onmiddellijk in werking treedt als er gepest wordt. Zij kennen de inhoud van dat stappenplan. **De leerkrachten maken dit aan de kinderen duidelijk aan het begin van elk schooljaar.**

Actie 3: De consequenties

Als er sprake is van pesten doorlopen we de volgende fasen die nodig zijn om het pesten te stoppen.

We gaan uit van een vijf-sporenaanpak:

1. Hulp aan de pesters, eenmaal gesignaleerd, bestaat uit de volgende activiteiten:
Het geven van “straffen” (zie sancties).

Fase 1: We gaan uit van een vijf-sporenaanpak:

- 1) Hulp aan de pesters, eenmaal gesignaleerd, bestaat uit de volgende activiteiten:
Het geven van “straffen”.

De volgende sancties zijn denkbaar:

- Nablijven tot alle kinderen naar huis vertrokken zijn.
- Een kind tijdelijk van de groep afzonderen of niet met activiteiten laten meedoen.
- Opruimklussen in de school.

- Eén of meerdere pauzes binnen blijven
 - Een schriftelijke opdracht zoals een stelopdracht over de toedracht en zijn of haar rol in het pestprobleem of het overschrijven van de gedragsregels.
 - Door gesprek bewustwording bereiken wat het pesten betekent voor het gepeste kind.
 - Afspraken maken met de pester over gedragsverandering. De naleving van deze afspraken komen aan het eind van de week van een bepaalde periode in een kort gesprek aan de orde.
 - De leerkracht noteert in het kinderlogboek bij de pester en bij het slachtoffer wat er speelt en wat er aan gedaan is. De IB-er wordt meteen op de hoogte gebracht. Het slachtoffer en de pester worden besproken tijdens de VCB's.
- 2) Mobiliseren van de zwijgende middengroep. Deze groep wordt geïnformeerd over de vijf partijen. Deze groep maakt samen met de leerkracht afspraken over hoe ze kunnen helpen het pesten te doen stoppen. De afspraken worden vastgelegd in het groepslogboek.
 - 3) Achtergrondinformatie, oorzaken, gevolgen, signalen, oplossingen voor leerkrachten. Samen met de IB-er bekijken we welke informatie of hulp wenselijk is om de leerkracht te ondersteunen tijdens het oplossen van het pestprobleem.
 - 4) Achtergrondinformatie en adviezen aan ouders. Ouders op de hoogte stellen van adressen/telefoonnummers bij wie zij nog terecht kunnen voor verdere informatie.
 - 5) Hulp aan het slachtoffer. In eerste instantie door consequent de omgangsregels en de afspraken te handhaven. Door de overtreders te straffen. Samen met ouders bekijken of het slachtoffer gebaat is bij een sociale vaardigheidstraining of bv een weerbaarheidstraining.

Fase 2: Een gesprek met de ouders als voorgaande acties op niets uit lopen. De medewerking van de ouders wordt nadrukkelijk gevraagd om een eind aan het probleem te maken. De leerkracht legt ook deze gesprekken schriftelijk vast in het kinderlogboek. De leerkracht is overtuigd dat al het mogelijke is gedaan in de klas en op de school om het pesten te bestrijden.

Fase 3: Bij aanhoudend pestgedrag wordt door de IB-er externe hulp ingeschakeld zoals de schoolbegeleidingsdienst, de schoolarts van de GGD of het school maatschappelijk werk. De ouders werken hieraan mee en onderschrijven de aanpak van de school.

Fase 4: Bij aanhoudend pestgedrag kan er voor gekozen worden om een leerling tijdelijk in een andere groep te plaatsen binnen de school. De directeur beslist hier uiteindelijk over

Fase 5: In extreme gevallen kan een kind geschorst of verwijderd worden (zie aanname en verwijderingsbeleid).